

AL·LEGATS

Vàrem pensar a fer aquest nou **Cadàver exquisit VI** tot partint d'una situació esquemàtica amb tres personatges: un **home**, una **dona** i una **noia** adolescent. Si volíem utilitzar noms propis, aquests serien: Maurici (negre), Alba (blanc) i Griselda (gris), respectivament. Cadascun d'ells contextualitzaria la situació plantejada com a punt de partida en **tres temps**: el **passat**, el **present** i el **futur**. És a dir, la rememoració del **passat** que els ha conduït fins a la situació descrita, la narració dels fets actuals en **present** i la recreació d'un **futur** imaginat a partir de l'escena primera. Cada bloc estaria format pels següents relats:

- 1.- Relat de Maurici rememorant el passat
- 2.- Relat de Maurici narrant el present
- 3.- Relat de Maurici imaginant el futur
- 4.- Relat d'Alba / passat
- 5.- Relat d'Alba / present
- 6.- Relat d'Alba / futur
- 7.- Relat de Griselda / passat
- 8.- Relat de Griselda / present
- 9.- Relat de Griselda / futur

A aquests personatges de la situació inicial s'hi afegiria un “personatge involuntari”: una bossa. I seria en aquesta bossa on posaríem la lupa d'augment o simplement l'esquivaríem. Aquest objecte seria especialment incòmode perquè remet a allò irracional, al subconscient. De segur que molts dels participants l'esquivarien, bo i mirant de donar veu als personatges, suposadament més importants que una mísera bossa tirada a terra. A més, ells aportarien una certa racionalitat a la disbaixa amb els seus discursos explícits, però aquesta presència ominosa segur que no passaria desapercebuda, per més que s'evités de parlar-ne. Per això ens va semblar una bona idea incloure un testimoni mut i inanimat que tingués un paper clau en un moment concret de la vida de tots ells, i que l'observador extern no sabés el perquè d'aquesta amenaça ni tan sols tingués idea del seu contingut. El misteri sempre excita la imaginació, encara que ens faci por de profunditzar-hi gaire.

Així cadascun dels participants escriuria una proposta de començament a partir d'aquests supòsits. Això comportava que cada participant escolliria un personatge i una dimensió temporal. Enviaria el seu relat al següent participant, i aquest seguiria amb el mateix personatge o amb un altre, tot canviant la perspectiva del temps. El tercer participant rebria les dues narracions precedents i desenvoluparia la seva, mantenint el personatge o canviant-lo (només hauria

d'escriure una de les altres possibilitats restants que no haguessin estat ja contemplades). Per tant, tots aquests començaments ens donarien tants blocs narratius com participants hi intervindrien. I així ha estat: hem desenvolupat set blocs, cadascun dels quals ha estat iniciat per un dels set assassins d'aquest cadàver. Els diferents relats no estarien ordenats cronològicament, sinó tal com han estat escrits.

Un altre aspecte que vàrem considerar era el lingüístic. Com que els participants procedien de diferents llocs de les terres de parla catalana, què havíem de fer amb les varietats dialectals? Havíem d'escriure en una llengua estàndard? Vàrem optar, encara que els relats no tinguessin una uniformitat definida, respectar les diferències i no coartar pas els col·laboradors.

Hem de dir que per arribar a aquests "punts de partida" vam enredar-nos en molts maldecaps i embolics i vam caure en paranys que no havíem previst. Però amb tot i això, al final (millor dit, al principi) aquesta aventura va començar a rodar. Pel camí han eixit molts dubtes i hi ha hagut moments que no sabíem ben bé què estàvem fent o cap on anàvem, però...

Tot plegat, això ens ha sortit!